

skulle afgjøre Spørgsmaalet, paa Hjerte i saadanne Tilfælde kun at paalægge den billigst mulige Erstatning! Saa vil man faae at se, at, hvor saadanne Tilfælde komme frem, der vil der ogsaa komme Mænd til Stede, der hjælpe med denne billige Erstatning, naar Ophævelsen af Kontrakten er grundet paa saadanne Forhold. Men vi maa heller ikke glemme, at der rundt omkring er Mange af dem, som have Drengene i Lære, der kunne være fattige Folk, for hvem det vilde være strengt at miste de Lærlinge, som de have havt i nogle Aar, i de to sidste Aar, Folk, der vilde lide mere Tab derved, end de, der have sat Drengene i Lære, vilde lide ved at udrede Erstatningen. Vi have her to Parter, som der maa tages Hensyn til, naar Spørgsmaalet bliver om Erstatning. Jeg anbefaler, at den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Balgkreds (B. Holm) komme til Forlig om selve det Punkt, der er sigtet paa i Motiveringen, men de maa absolut komme til en saadan Redaktion.

Indenrigsministeren (Singerlev): Jeg kunde fristes til at kvæde med det ærede Medlem: Herre, hvad skal Enden blive! Det er Noget, man undertiden kan være fristet til, men jeg har naturligvis ikke Ret til det, og det er jo en gammel Sandhed, at man veed, hvor man begynder, men man veed ikke, hvor man ender. Jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlems Udtalelse har bragt mig paa den Ide, at man ikke kan vide, hvor man ved Behandlingen af dette Lovforslag vil ende. Det er kun et Par af de mange interessante Punkter, det ærede Medlem har været inde paa, som jeg skal dvæle ved. Jeg skal ganske i Forbigaaende bemærke, at det har interesseret mig i høj Grad at høre Historien om uhæderlige Folk, Mangel paa Agtelse, offentlig Mening og Uertrængelse satte i Forbindelse med, at Bedkommende kom til at sige eller skrive et Par Ord om en Embedsmand. Jeg tilstaar, at det er noget ganske Nytt, jeg der hørte, men man skal jo lære, saa længe man lever, og jeg vil ogsaa gjerne lære Noget, hvor jeg kan. Jeg har hidtil i mange Aar troet, at man kunde sige og skrive om Embedsmænd og skælde grumme meget ud paa Embedsmænd og dog komme ganske godt derved. Man kunde faae en lille Mulkt og være lige god for det. Skulde man imidlertid være kommet til saadanne Forhold som nævnt, saa er det muligt, at Noget vilde glæde sig, selv om det ærede Medlem vilde, sørge meget derved. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem, der

ikke er ganske fri for at overdrive, og som undertiden bruger lidt underlige Udtryk, sagde, at han ikke taalte, at der indsmugledes en saadan Bestemmelse som den i § 2 Nr. 2. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem sammenligner de 102 Folkethingsmænd med Lødbetjente og mig med en Smugler, men i saa Fald vil jeg sige, at det Smugleri er ikke farligt. Forslaget er kommet herind først i Oktober, det kom aldeles aabenlyst, og dets Indhold har altsaa længe været temmelig aabenbart for Enhver, der kan læse Tryk. Hvis det derfor skal falde ind under Smugleri, saa veed jeg ikke, hvad der falder udenfor. Det ærede Medlem sagde dernæst, at den Bestemmelse dog var Noget, man kunde tænke over. Ja, det tror jeg nok, for det er kun en Fuldstændiggjørelse af Bestemmelsen i Næringsloven om Afholdelsen af frivillige Svendeprøver. Mindretallet har imidlertid, sagde det ærede Medlem, nu været saa skammelig at stille Forslag om udvidede Bestemmelser til samme Paragraf, og om disse tror jeg at det ærede Medlem sagde, at de brød Næringslovens Bestemmelse og stode i Strid med dens Principer. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse gaar ud paa to Ting. Den ene er ganske konform og parallel med Næringsloven. Næringsloven indfører frivillige Svendeprøver, idet Kongen kan anordne frivillige Svendeprøver for Haandværkere. Dette vil man nu indføre ogsaa for de andre Næringer, og det er jo ganske parallelt med det andet. Hvad er det nu for en Ret, Ministeren har foreslaet her? Det er den Ret, at de Vedkommende, der have aflagt Svendeprøver, alene skulde kunne antage Lærlinge, og samme Bestemmelse ønsker man her skal udvides til Handelsnæringer. Jeg mener, man kunde gaa til endnu flere Næringer, men i alt Fald for Handelsnærings Vedkommende er det ingenlunde Tilfældet, at man ikke kender Prøver; thi de ere til Stede i fuldt Omfang. Der er ogsaa Fabriker, der have dem, som f. Ex. Birmestler & Wains; der kan altsaa slet ikke være Tale om Smugleri eller nogen Overraskelse her. Derimod kan man jo nok have forskellige Meninger om Realiteten. Det ærede Medlem var heller ikke ganske fri for at overdrive, naar han talte om Virkningen af Loven (Berg: Saa!) ja, det er saa sjældent, det sker, at det ikke kan tages mig ilde op, naar jeg engang siger, at det ærede Medlem overdriver lidt — idet han sagde, at man igjennem denne Lov vilde nægte Haandværkerne at holde Medhjælpere, idet de, der ikke vilde tage Lærlinge, ikke kunde saa deres Arbejde udført af unge Menneſter — det er